

Sygn. akt IV U 184/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w O.

sprawy M. D. (1) reprezentowanego przez P. G.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie niepełnosprawności

na skutek odwołania M. D. (1) reprezentowanego przez P. G. od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 8 lutego 2017 roku nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 184/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 08 lutego 2017 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 11 stycznia 2017 roku, zgodnie z którym nie zaliczono małoletniego M. D. (2) do osób niepełnosprawnych.

Od powyższego orzeczenia odwołanie złożyła P. G., reprezentująca małoletniego M. D. (2), wskazując, że nie zgadza się z wydaną decyzją, ponieważ dziecko ma wadę serca, astmę oskrzelową, jest alergikiem oraz ma problemy w szkole. Wskazała również, że dziecko pozostaje pod stałą opieką pulmonologa, kardiologa oraz od czasu do czasu korzysta z poradni psychologicznej.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o jego oddalenie. Podniesiono, iż w świetle ocen sporządzonych w dniu posiedzenia przez powołany skład orzekający oraz opinii wydanej w ramach samokontroli rozpoznane schorzenie astma oskrzelowa - nie spełnia kryteriów uzasadniających zaliczenie dziecka do grona osób niepełnosprawnych. Podniesiono, iż dziecko jest samodzielne w codziennych obowiązkach, samoobsłudze, w relacjach społecznych oraz poruszaniu się. W ocenie organu odwoławczego dziecko nie wymaga stałego współudziału, na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Wskazano, iż poprzez niniejszy współudział należy rozumieć konieczność udzielenia pomocy niepełnosprawnemu dziecku polegającą na wspieraniu w czynnościach samoobsługowych, współudziału w procesie

leczenia, rehabilitacji, edukacji. Organ orzekający podkreślił, że uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o niepełnosprawności. Rozpatrując niniejsze odwołanie pozwany organ uznał, że okoliczności powołane w świetle zgromadzonych dokumentów i obowiązujących przepisów nie stanowią wystarczającej podstawy do zmiany orzeczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni M. D. (2) choruje na astmę oskrzelową, jest alergikiem, pozostaje pod opieką poradni kardiologicznej, konsultowany jest również w (...)

(d: dokumentacja medyczna k. 10-45, k.49-51, opinia (...) k.109-110)

Orzeczeniem z dnia 11 stycznia 2017 roku Powiatowy Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. nie zaliczył M. D. (2) do osób niepełnosprawnych. W wyniku odwołania Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 08 lutego 2017 roku utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

(d: akta WZON (...))

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez przedstawiciela ustawowego małoletniego Odwołującego i organ orzekający o niepełnosprawności, stanu zdrowia małoletniego, należało odwołać się do wiadomości specjalnych. Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłych lekarzy pulmonologa dziecięcego oraz kardiologa dziecięcego.

Biegły lekarz kardiolog w opinii z dnia 22 maja 2018 roku na podstawie badania oraz przedstawionej dokumentacji medycznej nie uznał małoletniego za osobę niepełnosprawną.

Dodatkowo, biegły w uzasadnieniu opinii wskazał, że badany w chwili badania nie wykazywał odchyłeń w zakresie układu krążenia.

(d: opinia biegłego- k. 64-65).

Biegły pulmonolog dziecięcy na podstawie przeprowadzonego badania lekarskiego, wywiadu oraz analizy badań dodatkowych nie zaliczył odwołującego do osób niepełnosprawnych. Wskazał, iż dziecko nie wymaga stałego codziennego współdziałania opiekuna w procesie leczenia, bardziej wzmożonego niż u innych dzieci w jego wieku. Podkreślił, iż astma oskrzelowa atopowa jest w pełni kontrolowana standardowym leczeniem. Biegły wskazał, iż zakres dysfunkcji układu oddechowego nie powoduje takiego ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu, by wymagało ono konieczności zapewnienia całkowitej i długotrwałej pomocy innym osobom.

(d: opinia biegłego pulmonologa- k. 94-95)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie przedstawiciela ustawowego małoletniego Odwołującego jako nie zasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 4a przewiduje, iż osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz.U.2002.17.162) oceny dokonuje się na podstawie następujących kryteriów:

1. przewidywanego okresu trwania upośledzenia stanu zdrowia z powodu stanów chorobowych, o których mowa w § 2, przekraczającego 12 miesięcy,
2. niezdolności do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku, albo
3. znacznego zaburzenia funkcjonowania organizmu wymagającego systematycznych i częstych zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych w domu i poza domem.

Jednocześnie § 2 pkt 2 cytowanego rozporządzenia wskazuje, iż przy ocenie niepełnosprawności dziecka bierze się pod uwagę:

1. rodzaj i przebieg procesu chorobowego oraz jego wpływ na stan czynnościowy organizmu,
1. sprawność fizyczną i psychiczną dziecka oraz stopień jego przystosowania do skutków choroby lub naruszenia sprawności organizmu,
2. możliwość poprawy stanu funkcjonalnego pod wpływem leczenia i rehabilitacji.

Sąd dokonując oceny ustalonego materiału dowodowego wziął pod uwagę zakres zaskarżenia wynikający z odwołania, a mianowicie czy występujące u odwołującego schorzenia dają podstawy do zaliczenia dziecka do osób niepełnosprawnych.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych: kardiologa dziecięcego i pulmonologa dziecięcego, którym Sąd dał wiarę, należy uznać, iż M. D. (2) nie spełnia przesłanek pozwalających na zaliczenie go do osób niepełnosprawnych.

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W ocenie Sądu, powyższe opinie są precyzyjne, logiczne oraz wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienia. Są one pełne (udzielają bowiem wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania) i jasne (zawierają logiczne uzasadnienie wniosków końcowych), a przez to merytorycznie zasadne. Brak jest przy tym, w ocenie Sądu, jakichkolwiek okoliczności, które prowadziłyby do konieczności uzupełnienia tych opinii, bądź skutkowały jej dyskwalifikacją. Ponadto, w pełni pokrywają się ze stanowiskiem WZON.

Reasumując, Sąd uznał, iż w świetle opinii powołanych biegłych, które Sąd podziela w całości, nie zachodzą podstawy do zmiany orzeczenia w zaskarżonym zakresie. Jednocześnie Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania wskazanych opinii oraz wniosków w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń co do treści opinii.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie

SSR Monika Wawro